

KAPILLER FERENC

s. w. h. professzor pillanatig tartó
megvilágosodása amiből
percek múltán csak egy
körülríhatatlan benyomás marad

ha majd kitágul a tér
s árva falakra fröccsen a terem
szent elmémet a falakba verem
s ínyemre csöpög a vér

bénán feszíti a lét
néma anyag-börtönét
védtelen

határos de végtelen

pálcásfiú dala (kétes pihenő szegény jó francois gyötrelmes vándorútján)

oly erős a kis uracs és bátor
ízes fazekat bátran rohamoz
nem rettentí szellő s ijeszti zápor
mord nevelője meg engem botoz
ha nincs tisztelet e nemesi házban
makacs a kölyök vagy valami rossz
fát tesz a tűzre én tartom a hátam

ha kisasszonyunk szemét legelteti
líra-nyúzó kócrágó ifjúron
jó rangbeli mátká nem kell neki
inkább lantossal pendül egy húron
ha nincs szemérem e nemesi házban
lányszöktetésért atyja ne szúrjon
le vétlen szolgát én tartom a hátam

e ház örököse ifjú s szertelen
nem veti meg a bort nőket kártyát
de mikor papi vendég jó hirtelen
erkölcs-csösszé s szentfazékká vált át
ha nincs jámborság e nemesi házban
urunk haragvón ne törjön pálcát
rest fia felett én tartom a hátam

ajánlás

herceg! így nem tétetik kár senkiben
ha nincs józan ész e nemesi házban
tőlem gyúlhat bár házfedél hiszen
azért fizetnek hogy tartsam a hátam

